

hvis de aktuelle vanskeligheder ikke var opstået. Retningslinjerne for udmåling af hjælpen findes i § 37, stk. 2. Som hjælp til rene underholdsudgifter, dvs. udgifter til kost og beklædning, kan i almindelighed højst udbetales et beløb, der pr. januar måned 1985 udgør 2.235 kr. pr. måned for enlige og 4.109 kr. for ægtepar. Ifølge L 241 1984 reguleres de nævnte beløb med henholdsvis 21 kr. og 38 kr. pr. 1. april 1985 og 1. oktober 1985. Hertil kommer et tillæg svarende til det særlige børnetilskud for hvert barn under 18 år. Herudover kan der ydes hjælp til dækning af rimelige faste udgifter. Der tages udgangspunkt i de hidtidige levevilkår og lægges vægt på, om pågældende hidtil kunne have afholdt udgifterne.

Hjælpen kan som udgangspunkt højst udgøre et beløb svarende til det nettobeløb – efter skattetræk – som i pågældendes kommune udbetales personer, som får dagpenge efter den til enhver tid gældende maksimale sats, og hvis skattetræk alene er fastsat på grundlag af dagpengeindtægten, dvs. uden fradrag ud over personfradraget. Til personer, hvis forhold er ganske særligt vanskelige på grund af usædvanlig store forsørgerbyrder eller høje boligudgifter, kan der udmåles en hjælp ud over det nævnte generelle maksimum, jfr. § 37, stk. 3. Den samlede hjælp kan dog i intet tilfælde overstige det hidtidige og forventede fremtidige leveniveau.

Der kan som hovedregel ikke ydes hjælp til personer, der har formue, hvoraf det økonomiske behov kan dækkes. Der er dog undtagelsesvis adgang til fravigelse fra denne regel, hvis en mindre formue bør bevares til nærmere angivne særlige formål. Yderligere er der efter § 40, stk. 1, mulighed for at dække rimeligt begrundede enkeltudgifter. Disse kan betales såvel særskilt som i forbindelse med hjælpen efter § 37. Kontanthjælp efter disse bestemmelser såvel som efter andre regler i bistandslovens afsnit III kan i visse situationer kræves tilbagebetalt efter lovens §§ 25 og 26, jfr. § 27, og optages under indtægter på nærværende hovedkonto.

For unge over 18 år, der ikke hidtil har haft indtægter, skal der ved vurderingen af det fremtidige leveniveau tages udgangspunkt i, hvad der kan ydes i stipendier fra Statens Uddannelsesstøtte. For udeboende kan der endvidere tages hensyn til rimelige boligudgifter. Der henvises til L 128 1983.

Antallet af familier, der ifølge bistandslovstatistikken har modtaget forbigående hjælp, samt den gennemsnitlige hjælpeperiodes længde inden for året (antal konteringsmåneder), og det i gennemsnit månedligt udbetalte beløb pr. familie, har i perioden 1981–84 udviklet sig således (løbende prisniveau):

	1981	1982	1983
Antal familier med forbigående hjælp	238.800	251.853	244.423
Gnsnl. antal måneder pr. familie	4,9	5,2	5,2
Gnsnl. månedligt beløb pr. familie (kr.)	2.700	3.000	3.000
Udgifter i alt (mill. kr.)	3.159	3.923	3.816

Ved L 620 1982 er der med virkning fra 1983 gennemført ændringer i reglerne om forbigående hjælp, således at der kun kan ydes forbigående hjælp i henhold til § 37, stk. 2, i en samlet periode på 9 måneder, medmindre det kan godtgøres, at ansøgeren i den nærmeste fremtid vil være i stand til at klare sig selv. Efter udløbet af de 9 måneder kan den pågældende i stedet få hjælp i henhold til § 37, stk. 4, hvorefter hjælpen skal beregnes efter § 43.

Kommunernes udgifter i 1984 anslås at have udgjort ca. 4.000 mill. kr. (løbende prisniveau), hvilket svarer til ca. 4.100 mill. kr. i PL-niveau januar 1985.

For 1985 anslås kommunernes udgifter at blive ca. 3.650 mill. kr. Som udgangspunkt for dette skøn har bl.a. været anvendt de reviderede kommunale budgetter, indberettet med refusionsanmodningerne for de 3 første kvartaler af 1985. Udgifterne anslås uændrede i BO-årene.